

Sygn. akt XP 485/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Kozioł

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2019 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **P. L.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. we W.**

o wynagrodzenie za pracę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nieuiszczone koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód **P. L.** pozwem z dnia 24 sierpnia 2018 r. r. (data prezentaty) skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 48.075,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w następujący kwot:

- 9.615,00 zł od dnia 31 marca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 9.615,00 zł od dnia 30 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty,
- 9.615,00 zł od dnia 31 maja 2015 r. do dnia zapłaty,
- 9.615,00 zł od dnia 30 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty,
- 9.615,00 zł od dnia 31 lipca 2015 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód podniósł, że łączyła go ze stroną pozwaną umowa o pracę z dnia 31 grudnia 2009 r., w której zastrzeżono konieczność zachowania formy pisemnej dla wszelkich zmian umowy. Istniała również zgodna z zapisami umowy praktyka, iż wszelkie zmiany umowy następują w formie pisemnej. Zgodnie z treścią aneksu z 16 maja 2013 r. wynagrodzenie powoda za pracę wynosiło 19.230,00 zł brutto. Od marca 2015 r. strona pozwana zaczęła wypłacać powodowi jedynie część tego wynagrodzenia w wysokości 6.630,00 zł, co po przeliczeniu na kwotę brutto stanowiło 9.420,00 zł. Dopiero w miesiącu sierpniu 2016 r. została dokonana stosowna zmiana wysokości

wynagrodzenia, bez zmiany innych warunków zatrudnienia. Powód wskazał, że strona pozwana po marcu 2015 r. cały czas miała świadomość, że jego warunków zatrudnienia (k. 4-7).

Odpowiadając na pozew strona pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów postępowania według spisu kosztów, który zostanie złożony na rozprawie, a w razie jego niezłożenia, według norm przepisanych wraz z kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictw w wysokości 51,00 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana zarzuciła, że jest w 100% spółką córką (...) Bank S.A. z siedzibą we W. i jej działalność podlega ścisłej kontroli i nadzorowi przez spółkę nadrzędną. Do marca 2015 r. powód był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 19.610,00 zł. W związku z reorganizacją, jak i zaleceniami audytu wewnętrznego w (...) Bank S.A., część dotychczasowych merytorycznych obowiązków powoda musiała zostać przekazana prezesowi pozwanej spółki. Mając na uwadze doświadczenie powoda (...) Bank S.A. zaproponował mu zatrudnienie go na umowę o pracę na 1/2 etatu na stanowisku dyrektora ds. fraudów z wynagrodzeniem odpowiadającym 1/2 wynagrodzenia, jakie pobierał u strony pozwanej.

Na tą okoliczność został sporządzony aneks z 15 marca 2015 r., który został przekazany członkowi zarządu (...) Bank S.A., gdyż to on wnioskował o obniżenie czasu pracy powoda u strony pozwanej i zatrudnienie go na 1/2 etatu w (...) Bank S.A.

Strona pozwana przyznała, że od marca 2015 r. wypłacała powodowi wynagrodzenie w wysokości wynikające z aneksu z 15 marca 2015 r. Powód nie kwestionował wysokości otrzymywanego wynagrodzenia i nie występował o jego wypłatę w wyższej wysokości. Powód jako członek zarządu akceptował listy przelewów wynagrodzeń pracowników, w tym listy z własnym wynagrodzeniem.

Od marca 2015 r. do dnia złożenia wypowiedzenia powód swoje obowiązki wykonywał w wymiarze 1/2 etatu i w związku z tym otrzymywał wynagrodzenie stosunkowo obniżone do wymiaru czasu świadczonej pracy (k. 29-32).

Sąd Rejonowy ustali następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2009 r. powód P. L. oraz strona pozwana (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której powód został zatrudniony przez stronę pozwaną od 1 stycznia 2010 r. na stanowisku członka zarządu strony pozwanej, początkowo w wymiarze 1/8 etatu, zaś od dnia 1 lutego 2011 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z umową powodowi mogła zostać przyznana premia roczna w wysokości 10% łącznego wynagrodzenia rocznego brutto osiąganego przez stronę pozwaną (...) Bank S.A. (§ 7 ust. 1 umowy). Wszelkie zmiany umowy wymagały zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 11 ust. 3 umowy).

Aneksem z 16 maja 2013 r. strony ustaliły, iż wynagrodzenie powoda od 1 kwietnia 2013 r. będzie wynosiło 19.230,00 zł brutto. Pozostałe warunki umowy (stanowisko, jednostka organizacyjna, wymiar etatu) pozostały bez zmian.

Czynności z zakresu prawa pracy w imieniu pracodawcy wobec powoda będącego członkiem zarządu wykonywała pełnomocnik powołana uchwałą Zgromadzenia Wspólników Spółki (...). D. B. powpisywała w imieniu pracodawcy umowy i aneksy zawarte przez pozwaną z powodem.

Dowód:

- Okoliczności bezsporne.

Jedynym udziałowcem strony pozwanej jest (...) Bank S.A. z siedzibą we W..

Dowód:

- Okoliczność bezsporna.

Uchwałę zarządu strony pozwanej nr (...) z 11 maja 2015 r. zostały wprowadzone zmiany organizacyjne polegające na:

- przeniesieniu sekcji uruchomień z działu ryzyka do działu obsługi posprzedażowej i administracji,
- przeniesieniu działu IT oraz działu obsługi posprzedażowej i administracji nadzorowanych przez powoda, członka zarządu spółki pod nadzór M. D., prezesa zarządu spółki.

Dowód:

- Kserokopia uchwały zarządu nr 27/2015 – karta 43,

W związku ze zmianami realizowanymi w 2015 r., członek zarządu (...) Bank S.A. S. Ś. odpowiedzialny za obszar ryzyka, który był przełożonym powoda w ramach grupy S., zaproponował powodowi zmianę umowy o pracę zawartej ze stroną pozwaną z pełnego etatu na 1/2 oraz równoczesne zatrudnienie w (...) Bank S.A. na 1/2 etatu. W tej sprawie rozmawiał wcześniej z M. D., prezesem zarządu strony pozwanej. Powód zgodził się na zatrudnienie w obu spółkach, na pół etatu w każdej. Po uzgodnieniach w marcu 2015 r. S. Ś. poinformował D. B., że ulegają zmianie warunki zatrudnienia powoda. Ma on zostać zatrudniony w dwóch spółkach, tj. u strony pozwanej oraz w (...) Bank S.A. w wymiarze po 1/2 etatu z odpowiednim proporcjonalnym podziałem dotychczasowego wynagrodzenia na oba etaty. Po uzyskaniu tej informacji D. B. poinformowała K. N., dyrektora (...) Bank S.A. ds. wynagrodzeń i stosunków pracy, że powód zostanie zatrudniony w obu spółkach, łącznie na cały etat. Wydała też polecenie, aby przygotować dla powoda odpowiedni aneks do umowy o pracę łączącej go ze stroną pozwaną, uwzględniający obniżenie wynagrodzenia. Zgodnie z aneksem z dniem 1 marca 2015 r. powód miał zostać zatrudniony na 1/2 etatu z wynagrodzeniem zasadniczym 9.805,00 zł brutto. Po przygotowaniu aneksu został podpisany w imieniu strony pozwanej przez D. B. i przekazany S. Ś., który jako przełożony w ramach grupy miał przedstawić aneks do podpisania powodowi. D. B. nie otrzymała jednak zwróconie egzemplarza podpisanego przez powoda. Kilkakrotnie zwracała się w tej sprawie do S. Ś. oraz do powoda, którego prosiła o zainteresowanie się sprawą i podpisanie aneksu, gdyż brakuje jej tego dokumentu w aktach.

Po pewnym czasie D. B. ponownie sporządziła aneks i dała go do podpisania bezpośrednio powodowi. Treść aneksu była taka sama jak pierwotnie. Powód odpowiedział wówczas, że musi jeszcze w tej kwestii porozmawiać i nie podpisał aneksu.

Po raz kolejny D. B. zwróciła się do powoda o podpisanie aneksu przy rozwiązywaniu stosunku pracy. Wówczas powód nie zgodził się na jego podpisanie.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – e-protokół karta 233 (płyta CD),
- zeznania świadka S. Ś. – e-protokół karta 271 (płyta CD),
- częściowo wyjaśnienia powoda P. L. – e-protokół karta 282 (płyta CD),
- wyjaśnienia przesłuchanego w char. strony pozwanej M. D. – e-protokół karta 282 (płyta CD),
- korespondencja e-mail – karta 20-22,
- aneks – karta 23.

Na polecenie D. B. od marca 2015 r. wynagrodzenie powoda było naliczane według stawki określonej w aneksie, tj. 9.805,00 zł brutto miesięcznie.

Natomiast od września 2016 r. powód otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 10.100,00 zł brutto. W tym zakresie strony podpisały w dniu 31 sierpnia 2016 r. aneks do umowy o pracę, zgodnie z którym wynagrodzenie

powoda od 1 września 2016 r. wynosiło 10.100,00 zł brutto. Pozostałe warunki (stanowisko, jednostka organizacyjna, wymiar etatu) pozostały bez zmian.

Większość przelewów wypłat wynagrodzenia pracowników strony pozwanej, w tym również dla powoda, była akceptowana przez powoda oraz D. B.. W pierwszej kolejności przelewy trafiały do akceptacji do powoda, a w przypadku gdy nie było to możliwe, były akceptowane przez innych członków zarządu lub ewentualnie przez B. Z.. Przelewy dla członków zarządu były sporządzane na osobnych listach.

W okresie zatrudnienia powód nie zgłaszał stronie pozwanej żadnych roszczeń, uwag ani zapytań dotyczących wypłaty wynagrodzenia.

Powód prowadzi konto wspólnie z żoną.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – e-protokół karta 233 (płyta CD),
- Zeznania świadka S. Ś. – e-protokół karta 271 (płyta CD),
- częściowo wyjaśnienia powoda P. L. – e-protokół karta 282 (płyta CD),
- wyjaśnienia przesłuchanego w char. strony pozwanej M. D. – e-protokół karta 282 (płyta CD),
- uchwała zarządu nr 27/2015 – karta 43,
- roczna karta wynagrodzeń – karta 45-46,
- lista płac – karta 47-74, 77-83,
- potwierdzenia przelewów – karta 88-95.

Powód nie miał ewidencjonowanego czasu pracy. Pracował w godz. od 8:00-16:00. Swój gabinet miał we W. przy ul. (...). Po zmianach organizacyjnych dostęp innych pracowników do powoda był taki sam, jak wcześniej. Po reorganizacji powód przestał być odpowiedzialny za dział obsługi klienta, który liczył 15-20 osób. Miejsce pracy powoda nie uległo początkowo zmianie. Kilka razy w miesiącu powód uczestniczył w spotkaniach w (...) Bank S.A.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – e-protokół karta 233 (płyta CD),
- zeznania świadka J. K. – e-protokół karta 271 (płyta CD),
- zeznania świadka A. T. – e-protokół karta 271,
- zeznania świadka T. B. – e-protokół karta 282.

W obu spółkach pracownicy pracują w systemie kadrowo-płacowym T.. Wprowadzenie w systemie odpowiedniego wymiaru etatu automatycznie generuje wymiar przysługującego powodowi urlopu. Do systemu była wprowadzona zmiana wymiaru etatu powoda. Kiedy powód wnioskował o urlop, wniosek składał do S. Ś., członka zarządu (...) Bank S.A. i M. D., prezesa zarządu strony pozwanej. Po jego akceptacji urlop był wprowadzany do systemu w obu spółkach w równym czasie.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – e-protokół karta 233 (płyta CD)

Za rok 2015 powód otrzymał od strony pozwanej premię wyliczoną od sumy rocznego wynagrodzenia wypłacanego przez stronę pozwaną oraz przez (...) Bank S.A., zgodnie z umową.

Za rok 2016 powód otrzymał premię i od strony pozwanej i od (...) Bank S.A.

Dowód:

- zeznania świadka D. B. – e-protokół karta 233 (płyta CD).

Zgromadzenie wspólników podejmuje uchwały dotyczące przyznania wynagrodzenia prezesowi zarządu oraz jego członkom kwalifikowaną większością dwóch trzecich głosów.

Dowód:

- umowa spółki – karta 117-v. 122.

W dniu 2 marca 2015 r. powód oraz (...) Bank S.A. z siedzibą we W., zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony, na podstawie której powód został zatrudniony przez (...) Bank S.A. od 1 marca 2015 r. na stanowisku dyrektora ds. fraudów, w wymiarze 1/2 etatu, za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 9.805,00 zł brutto miesięcznie.

Porozumieniem z 1 września 2016 r. wynagrodzenie powoda zostało określone na kwotę 10.100,00 zł brutto miesięcznie.

Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 31 lipca 2017 r. na skutek wypowiedzenia złożonego przez powoda.

Dowód:

- Okoliczności bezsporne.

W dniu 29 marca 2018 r. powód wniósł do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej wnioski o zawezwanie strony pozwanej do próby ugodowej w zakresie wypłaty wynagrodzenia w wysokości 165.650,00 zł za okres od marca 2015 r. do sierpnia 2016 r. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt XIV Co 390/18.

Dowód:

- Okoliczności bezsporne.

Po rozwiązaniu stosunku pracy strona pozwana wystawiła powodowi świadectwo pracy, w którym w pkt. 1 wskazała, że w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 lipca 2017 r. był zatrudniony w wymiarze 1/2 etatu.

Powód wniósł o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie dotyczącym w/w okresu zatrudnienia.

Prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z 12 kwietnia 2018 r. e sprawie IV P 495/17 Sąd nakazał stronie pozwanej (...) sp. z o.o. sprostowanie świadectwa pracy powoda poprzez zamieszczenie w pkt. 1 informacji, że w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 lipca 2017 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze etatu.

Dowód:

- Okoliczności bezsporne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że strony nie podpisały aneksu, mocą którego dokonano obniżenia wymiaru czasu pracy powoda do 1/2 etatu, i mocą którego jednocześnie obniżono do połowy jego wynagrodzenie za pracę u strony pozwanej. W świetle wszystkich okoliczności sprawy powództwo o zapłatę dalszej części wynagrodzenia za pracę podlegało jednak oddaleniu z uwagi na jego sprzeczność z zasadami współzycia społecznego.

Zarówno społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa, jak i zasady współzycia społecznego określone w art. 8 k.p., określające nadużycie prawa podmiotowego w stosunkach pracy, są tzw. klauzulami generalnymi. Klauzule te wyróżniają się z pośród zwrotów niedookreślonych tym, że odsyłają do systemu ocen i norm o charakterze pozaprawnym. Zasady te są pojęciami nieostrymi, nie sposób ich skatalogować i skodyfikować. Nie ma ich konkretnego katalogu, a w miarę rozwoju społeczeństw tworzą się coraz to nowe. Nadużycie prawa podmiotowego polega na przekroczeniu przez osobę uprawnioną pewnych granic, które należą do kategorii etycznej lub społeczno-ekonomicznej, przy równoczesnym założeniu, że działa ona w zgodzie z przysługującym jej prawem. Użytek, jaki czyni osoba uprawniona ze swego prawa, może stać w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego lub społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. To, czy określone zachowanie jest zgodne z powyższymi klauzulami ocenia się w odniesieniu do konkretnego przypadku i całości towarzyszących mu okoliczności, a ich weryfikacja jest zadaniem sądu.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że zastrzeżenie w umowie o pracę, że każda jej zmiana wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności, jest skuteczne (art. 76 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Powołanie się na to zastrzeżenie przez dyrektora zakładu pracy, obowiązane go do dbałości o dotrzymanie wymaganej formy tej czynności pracodawcy, po upływie ośmiomiesięcznego okresu pobierania bez jakichkolwiek zastrzeżeń ustalonego w ustnym porozumieniu wynagrodzenia w obniżonej wysokości, może być zakwalifikowane jako nadużycie prawa - art. 8 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2003 r., I PK 40/02, OSNP 2004/15/257). Z cytowanego orzeczenia wynika, że w sytuacji podniesienia zarzutu sprzeczności roszczenia z zasadami współzycia społecznego Sąd winien zbadać wszystkie istotne dla oceny zasadności tego zarzutu okoliczności sprawy i w sytuacji gdy uzna, że pomimo formalnej zasadności roszczenia pozwu, jego uwzględnienie jest z tymi zasadami sprzeczne, powinien takie powództwo oddalić. W szczególności może to dotyczyć żądania wynagrodzenia, które zostało obniżone na skutek ustnych uzgodnień stron dokonanych z pominięciem wymaganej pod rygorem nieważności formy.

Jak wynika z umowy o pracę łączącej strony niniejszego procesu, wszelkie zmiany tej umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności. Powód początkowo był zatrudniony przez stronę pozwaną na 1/8 etatu, zaś od 1 lutego 2011 r. do końca okresu zatrudnienia - w pełnym wymiarze czasu pracy. Kwestię wymiaru etatu powoda w okresie od 1 marca 2015 r. do 31 lipca 2017 r. rozstrzygnęło prawomocne orzeczenie tut. Sądu z 12 kwietnia 2018 r. w sprawie o sygn. akt IV P 495/17, którym Sąd w niniejszej sprawie jest związany w świetle art. 365 k.p.c. Z orzeczenia tego wynika, że w tym czasie powód był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Jednakże sam fakt ustalenia przez Sąd w innym procesie wymiaru etatu powoda, nie oznacza, że Sąd w niniejszej sprawie winien był automatycznie przyznać powodowi żądane przez niego wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że od dnia 1 kwietnia 2013 r. wynagrodzenie powoda wynosiło 19.230,00 zł brutto. Strona pozwana podnosiła, że od dnia 1 marca 2013 r. wynagrodzenie powoda zostało obniżone do kwoty 9.805,00 zł brutto. Powód zarzucał natomiast, że do żaden obniżki wynagrodzenia nie doszło.

Bezspornym jest, że powód nie podpisał aneksu do umowy o pracę o obniżeniu wysokości wynagrodzenia. Analizując materiał dowodowy sprawy Sąd Rejonowy doszedł jednak do przekonania, że pomimo nie podpisania przez powoda aneksu, w rzeczywistości wyraził on zgodę na obniżenie wynagrodzenia do połowy, było to bowiem związane z obniżeniem do połowy jego etatu u strony pozwanej, zmniejszeniem jego zakresu obowiązków u pozwanej, zawarciem umowy o pracę na pół etatu w (...) Bank S.A. i uzyskaniem drugiej połowy dotychczasowego wynagrodzenia od (...) Bank S.A. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, oraz wyjaśnieniom przesłuchiwanej w charakterze strony pozwanej M. D.. Z ich zeznań wynika, że w spornym okresie doszło do reorganizacji struktur strony pozwanej oraz struktur banku, będącego spółką - matką pozwanej. S. Ś., będący członkiem zarządu (...) Bank S.A. odpowiedzialnym za obszar ryzyka, który był przełożonym powoda w ramach grupy

S., zaproponował powodowi zmianę warunków zatrudnienia z obniżeniem wysokości wynagrodzenia zasadniczego do 1/2 aktualnej stawki oraz równoczesne zatrudnienie na 1/2 etatu w (...) Bank S.A. W tej sprawie S. Ś. wcześniej rozmawiał również z prezesem zarządu strony pozwanej, M. D.. W ramach ustnych uzgodnień doszło od 1 marca 2013 r. do obniżenia dotychczasowego wynagrodzenia powoda do kwoty 9.805,00 zł brutto. Równocześnie, powód został zatrudniony na 1/2 etatu w (...) Bank S.A. za wynagrodzeniem w wysokości 9.805,00 zł brutto. Wynagrodzenie z obu stosunków pracy miało być w sumie równe dotychczasowemu wynagrodzeniu, jakie powód otrzymywał wcześniej od strony pozwanej. Powód rozmawiał o planowanych zmianach dotyczących jego zatrudnienia z S. Ś. i wyraził na nie zgodę. Po dokonaniu uzgodnień S. Ś. poinformował o nich D. B., która w oparciu o uzyskane informacje zleciła przygotowanie odpowiedniego aneksu do umowy o pracę powoda. Po jego przygotowaniu i podpisaniu przekazała go S. Ś., który miał go przedstawić powodowi do podpisania. S. Ś. działając w zaufaniu do powoda, po przekazaniu mu dokumentów, w związku z wcześniejszymi uzgodnieniami, nie sprawdzał już później czy aneks został przez powoda podpisany, czy nie. Od marca 2015 r. strona pozwana zaczęła wypłacać powodowi obniżone wynagrodzenie. Powód nie tylko akceptował wysokość przelewów z tytułu własnego wynagrodzenia, ale również nigdy nie zgłosił żadnych uwag co do jego wysokości ani D. B., ani M. D., ani S. Ś.. Z zeznań świadków wynika, że w okresie zatrudnienia powód nie zgłaszał zastrzeżeń co do wysokości otrzymywanego wynagrodzenia. Okoliczność tę potwierdził również sam powód w trakcie swoich wyjaśnień. Zapytany o przyczyny braku reakcji na wypłatę niższego o połowę wynagrodzenia powód wyjaśnił, że miał tak wysokie obroty na koncie, że nie zorientował się początkowo, że otrzymuje jedynie połowę wynagrodzenia od strony pozwanej. Twierdzenia te Sąd Rejonowy uznał za niewiarygodne. Powód nie wykazał, by obroty na jego koncie były tak znaczne, że brak miesięcznego wpływu kwoty ponad 6000 zł netto mogła przez wiele miesięcy pozostawać niezauważona. Ponadto, jak wiarygodnie zeznała świadek D. B., kilkakrotnie zwracała się zarówno do powoda, jak i do S. Ś., o dostarczenie jej podpisanego aneksu, gdyż brakuje jej go w dokumentacji pracowniczej. Wreszcie nie można pominąć okoliczności, że to powód akceptował co do zasady przelewy wynagrodzenia z konta pozwanej, w tym na swoją rzecz. do Skoro rozmawiano z powodem o zmianach w zatrudnieniu, podjął on pracę na pół etatu w (...) Bank S.A., a ilość jego obowiązków u strony pozwanej zmniejszono, skoro D. B. przypominała powodowi o konieczności podpisania aneksu, i wreszcie skoro powód sam akceptował przelew własnego wynagrodzenia w niższej niż wcześniej wysokości i nie zgłaszał co do tego żadnych uwag, uznać należało, że powód nie tylko wiedział o obniżeniu mu wynagrodzenia przez pozwaną, ale fakt ten z uwagi na wskazane wyżej okoliczności w pełni akceptował. Twierdzenia powoda, że o niczym nie wiedział, a uwag do wynagrodzenia nie zgłaszał, bo nie zauważył braku kwoty niemal 10.000 zł miesięcznie, są zdaniem Sądu sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, nielogiczne i nieprzekonujące.

Powód przyznał, że prowadził rozmowy z S. Ś. w sprawie podjęcia przez niego pracy w (...) Bank S.A. i jak wynika z materiału dowodowego takie zatrudnienie od 1 marca 2015 r. zostało faktycznie sformalizowane zawarciem stosownej umowy o pracę. Dlatego też w ocenie Sądu, sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania należy uznać twierdzenia powoda, że w tych okolicznościach jego wynagrodzenie u strony pozwanej miało pozostać na dotychczasowym poziomie (19.230,00 zł brutto) i dodatkowo miałby jeszcze otrzymywać wynagrodzenie z 1/2 etatu z Banku w wysokości 9.805,00 zł brutto. Powód nadal pracował w tych samych godzinach, co poprzednio, przy czym zadania wynikające z obu stosunków zatrudnienia realizował początkowo w dotychczasowym miejscu pracy – nie wykazał, by pracował w czasie pracy średnio o połowę dłuższym, niż przed zmianami. Co więcej – top strona pozwana wykazała, że zakres zadań powoda u pozwanej został zmniejszony, zadania te przejął bowiem M. D.. Logicznym jest w tej sytuacji, że wobec zatrudnienia powoda na 1/2 etatu w Banku, jego dotychczasowe wynagrodzenie zasadnicze określone u strony pozwanej zostało rozłożone na dwóch pracodawców. Należy szczególnie podkreślić, że obie spółki są ze sobą ściśle powiązane (...) Bank S.A. jest jedynym udziałowcem strony pozwanej. Praktyka zatrudniania pracowników przez kilka powiązanych kapitałowo spółek na części etatów jest powszechna i co do zasady wiąże się ona z odpowiednim rozdzieleniem pomiędzy spółki kosztów wynagrodzenia takiego pracownika.

Odnosząc się do zarzutu wypłacenia powodowi premii rocznej należy wskazać, że zgodnie z umową o pracę zawartą ze stroną pozwaną, premia mogła zostać przyznana powodowi w wysokości do 10% łącznego wynagrodzenia rocznego brutto osiąganego w obu spółkach. Taka zasada została ustanowiona jeszcze przed zatrudnieniem powoda w (...) Bank S.A. Powód otrzymał zatem premię uwzględniającą zatrudnienie w obu spółkach z wynagrodzeniem na poziomie

9.805,00 zł brutto w każdej z nich. Natomiast gdyby miało być tak jak twierdzi powód, jego premia musiałaby uwzględniać wynagrodzenie u strony pozwanej w wysokości 19.230,00 zł brutto oraz w banku w wysokości 9.805,00 zł brutto. Byłaby więc znacznie wyższa niż ta, którą otrzymał.

Nie sposób również pominąć okoliczności, że w dniu 31 sierpnia 2016 r. powód podpisał aneks do umowy o pracę, zgodnie z którym jego wynagrodzenie od 1 września 2016 r. wynosiło 10.100,00 zł brutto. Pozostałe warunki (stanowisko, jednostka organizacyjna, wymiar etatu) pozostały bez zmian. Podpisanie tego aneksu było związane z podwyżką, jaką powód otrzymał w tym okresie, podobnie jak inni pracownicy. Gdyby zaś przyjąć wersję powoda, że nie uzgodniono obniżenia jego wynagrodzenia u pozwanej, podpisanie tego aneksu oznaczałoby obniżenie wynagrodzenia niemal o połowę, przy braku zmiany pozostałych warunków pracy. Tłumaczenia powoda w tym zakresie Sąd uznał za kuriozalne i niewiarygodne.

Odnosząc się do zarzutu niepodjęcia przez pozwaną uchwały o obniżeniu powodowi wynagrodzenia u pozwanej, a tym samym ważności dokonanej zmiany wynagrodzenia powoda w świetle zapisów umowy spółki, należało zdaniem Sądu podzielić w tym zakresie stanowisko strony pozwanej przedstawione w piśmie z 12 kwietnia 2019 r. Pozwana podnosiła, że wymóg uchwały nie istniał, obniżenie wynagrodzenia było bowiem jedynie konsekwencją obniżenia etatu. Gdyby jednak nawet przyjąć interpretację, że nawet w tej sytuacji umowa spółki przewidywała wymóg podjęcia uchwały, której bezspornie nie podjęto, to wskazać należy, że wymóg ten wynikał jedynie z umowy spółki (§ 11 ust. 9 pkt 7 umowy), nie zaś z przepisów prawa handlowego. Tym samym dokonana zmiana warunków wynagrodzenia powoda przez obniżenie go do kwoty 9.805,00 zł, choć w świetle umowy spółki nie została podjęta przez właściwy organ, nie była z tego powodu nieważna (§ 17 ust. 3 k.s.h.).

Stanowiska powoda nie potwierdza również okoliczność udzielenia mu urlopu przez stronę pozwaną w wymiarze ilości dni jak dla osoby zatrudnionej na pełny etat. Zgodnie z art. 154 k.p. urlopu udziela się w wymiarze godzinowym odpowiadającym wymiarowi czasu pracy pracownika w danym dniu. Urlopu dla pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się proporcjonalnie do wymiaru jego czasu pracy, uwzględniając ilość przysługującego mu urlopu. Zatem przy zatrudnieniu na 1/2 etatu i przysługującym wymiarze 26 dni w roku kalendarzowym, pracownik jest uprawniony do urlopu w następującym wymiarze:

26 dni x 1/2 etatu = 13 dni,

13 dni x 8 godz. = 104 godz.,

104 godz. x 4 godz. dziennie (1/2 etatu) = 26 dni po 4 godz. dziennie (przy przyjęciu oczywiście, że pracuje po 4 godz. dziennie).

Pozwana mogła zatem udzielić pracującemu na pół etatu pracownikowi 26 dni urlopu, każdy po 4 godziny pracy.

Za niezasadny Sąd uznał podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Zgodnie z art. 291 § 1 k.p., roszczenia ze stosunku pracy przedawniają się z upływem 3 lat od dnia, w którym stało się wymagalne. Bieg przedawnienia może jednak ulec przerwaniu w okolicznościach określonych w art. 295 § 1 pkt 1 k.p. Z ustaleń faktycznych wynika, że w dniu 29 marca 2018 r. powód złożył w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej wnioski o zawezwanie strony pozwanej do próby ugodowej w przedmiocie wypłaty na jego rzecz wynagrodzenia w wysokości 165.650,00 zł za miesiące marzec 2015 r. – sierpień 2016 r. Czynność ta przerwała zatem bieg przedawnienia.

W ocenie Sądu Rejonowego w świetle wszystkich okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że pomimo, iż formalnie nie doszło do zawarcia przez powoda i pozwaną umowy

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności niniejszej sprawy uznać należało, że pomimo formalnego niedokonania zmiany umowy o pracę w zakresie wysokości wynagrodzenia powoda, żądania powoda opisane w pozwie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na jego sprzeczność z zasadami współżycia społecznego, w tym z elementarnymi zasadami uczciwości, sprawiedliwości i lojalności wobec pracodawcy. Pomimo uzgodnionego ustnie obniżenia

wynagrodzenia, zmniejszenia obowiązków u pozwanej i zatrudnienia powoda na 1/2 etatu w spółce ściśle powiązanej kapitałowo ze stroną pozwaną, w której powód otrzymał wynagrodzenie równoważące obniżenie wynagrodzenia u strony pozwanej, powód uchylał się od formalnego zatwierdzenia ustnie uzgodnionych z S. Ś. zmian. Strona pozwana nie wyciągnęła szybkich konsekwencji z uwagi na zaufanie do powoda i jego pozycję w spółce. W niniejszym procesie powód, powołując się na zapis w umowie o pracę, iż wszelkie zmiany w umowie o pracę wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności, próbuje uzyskać dodatkowe świadczenie ze stosunku pracy. Znamionym jest również, że z wytoczeniem powództwa o wynagrodzenie powód czekał do momentu uprawomocnienia się wyroku w sprawie o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie wymiaru etatu, w jakim miał pracować u strony pozwanej w okresie spornym. Powód nie uwzględnił jednak okoliczności, że wyrok nakazujący sprostowanie świadectwa pracy w zakresie wymiaru zatrudnienia w spornym okresie nie dowodzi automatycznie zasadności jego roszczeń w zakresie żądania wynagrodzenia za pracę, w szczególności wobec podniesienia i konieczności zbadania zarzutu sprzeczności roszczenia powoda z zasadami współzycia społecznego.

Dlatego też w pkt I sentencji wyroku Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

Stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił zarówno w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w aktach osobowych powoda, które zostały sporządzone w przewidzianej formie, i których autentyczność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Ustalając stan faktyczny Sąd uwzględnił również zeznania świadków oraz wyjaśnienia stron. Oceny zeznań świadków i stron Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz wyjaśnieniom przesłuchanego w charakterze strony pozwanej M. D., albowiem były one spontaniczne, spójne, logiczne, korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Wyjaśnieniom powoda Sąd dał wiarę jedynie w zakresie, w jakim korespondowały one z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym w sprawie. W szczególności Sąd nie dał wiary powodowi, iż nie uzgodnił on ustnie zmniejszenia wynagrodzenia do 1/2 i nie wiedział o tym, że strona pozwana wypłaca mu wynagrodzenie w wysokości o połowę niższej niż wynikające z umowy o pracę. Wyjaśnienia powoda pozostawały bowiem w rażącej sprzeczności z wiarygodnymi i spójnymi zeznaniami świadków, w szczególności świadków S. Ś., D. B., z wyjaśnieniami strony pozwanej, a nadto z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W myśl art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną, która wygrała proces, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców pranych (Dz. U. poz. 1804 ze zm.), wynosiły 2.700,00 zł.

W punkcie III sentencji wyroku nieuiszczonymi kosztami sądowymi w postaci opłaty od pozwu, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 100 ust. 1, art. 96 ust. 1 pkt 4, art. 35 pkt 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze, że zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c. nie było podstaw do obciążenia tymi kosztami strony wygrywającej sprawę – w niniejszej sprawie strony pozwanej – natomiast powód, który przegrał proces, był zwolniony od kosztów sądowych z mocy ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.